

Anjeli medzi nami

Ako päťročná som stratila maminku; vzala si ma k sebe babka. Aj tá milovaná dobrá žena pred niekoľkými mesiacmi umrela. Prepadlo ma zúfalstvo. No zakrátko som zistila, že nie som až taká osamelá ako sa mi v prvých chvíľach zdalo. Obklopili ma anjeli. Boli medzi nimi moji kamaráti, na ktorých sa fakt môžem spoľahnúť i ďalší vzácní ľudia. Ja totiž viem rozoznať, kto je anjel a kto ním nie je.

Kto sú vlastne anjeli? Sú to bytosti s veľkým, láskavým SRDCOM, ktoré stoja pri vás, počúvajú, poučujú, milujú, chápu, chránia...

Prečo sú medzi nami? Aby pomáhali? To tiež, ale v prvom rade preto, aby nám ukázali, že ľudia môžu byť na seba dobrí. Oni dokážu zmeniť ľudí. Dokážu ich postupne premeniť na anjelov. Myslím, že práve túto úlohu im dal Boh, keď ich posielal z neba. Naozaj dobrý človek je vlastne anjel. A ostáva ním aj po smrti – svojim žiarivým príkladom. Preto je vlastne nesmrteľný.

Anjeli sú zvláštni, lebo rozmýšľajú inak ako ostatní: múdrejšie: Často sú utajení v krehkých bytostiach, plných lásky a pokory. Mňa naučili s radosťou pomáhať iným a s vďakou prijímať pomoc iných. A naozaj je veľmi veľa toho dobrého, čo sa mi dostáva.

Anjelov, na ktorých teraz myslím, považujem za svätých, no mne sú veľmi blízki: sú akoby mojou rodinou a súčasťou môjho života. Naplňajú veľkú časť môjho srdca. Ďakujem im: život s nimi mám krajší. A viem, že ak mám svoju vďaku prakticky prejaviť, musím urobiť krajším život ďalších ľudí. S radosťou sa o to pokúšam.

Pavína Zemešová
15 r., Bratislava

Moji anjeli

Ja som už taká! Viem sa s každým spriatelit'. Či je bohatý alebo chudobný, pekný alebo menej pekný. Ľahko sa dokážem spriatelit', no ľudí, ktorých by som označila za svojich anjelov zrátam na prstoch jednej ruky.

V prvom rade je to trojica mojich spolužiačok: Sofia, Anička, Nikolka. Sú to dievčatá veľmi dobrosrdečné a slušné. Nie sú namyslené. Nerobia zlé veci, nenadávajú (len keď sú už naozaj našťvané...) Možno by ich nie každý označil za anjelov, no pre mňa sú mojimi osobnými anjelmi. Verili by ste, že anjeli hrajú futbal, chodia do kina a občas pokukávajú po chlapcoch? Tí moji veru áno. No, možno nie sú až takými čistokrvnými anjelmi, ale ja lepších nemám. Som s nimi šťastná.

Štvrtým mojím anjelom (hoci v poradí možno prvým) je Pavlínka. To je naozaj dobré dievča - nieto v nej falše, je kedykoľvek ochotná pomôcť, poradiť, sme často spolu a je mi s ňou veľmi dobre. Aj moja mamina ju má rada.

A konečne mojím piatym anjelom je moja pani triedna učiteľka. Veľmi sa snaží, aby som mala dobré známky, ale keď sa človeku nechce, aj anjel je bezmocný. Pani učiteľka sa vlastne usiluje, aby sa nám všetkým v škole darilo, ale ja ju považujem za osobného anjela preto, že ma má rada aj keď mi to v učení tak nejde, ako by si želala. Musím vstúpiť do seba. A zdá sa mi, že to práve robím.

Nikola Danišová

14 r., Bratislava

KDE STE STRÁŽNI ANJELI?

(skutočný príbeh)

Už od bábätka to bola tá najmilšia baba na sídlisku. Zo školy nosila jednotky a pochvaly. Kto ju stretol, pookrial: „Aké pekné dievčatko! Ako žiari!“

Ako dvanásťročná vymenila lízatko za cigaretu a kofolu za pivo. Nik nechápal, čo sa to s ňou stalo. Pätnásťročná chodila domov nacenganá. Sprvu to boli iba piatky, neskôr každý deň. Prestala chodiť do školy. Namiesto toho do barov – s partiou. Tá bola jej jedinou „oporou“.

Rodičia jej pomôcť nedokázali a ona to ani nechcela. Chcela od nich iba peniaze. Keď jej ich prestali dávať, pomohli jej reťaze. Zlaté – do záložne.

Keď ju vyhodili z domu, začala si zarábať sama. Vždy stála na tom istom rohu. Až kým neotehotnela. Ani nevedela s kým. Psychiatria... Rodičov zachvátila ľútosť. V kuse sa je ospravedlňovali a volali ju domov. Odmietla. Mala namierené inam. Stojac v koľajisku zastavovala vlak. Odviezol ju ďaleko, veľmi ďaleko...

Rodičia plakali, nevedeli, či je to vina, že nad ich kedysi krásnym, teraz tak zohaveným dievčatom sa vší hlina. Nespávajú doteraz, nepomohol ani najlepší liek – čas. Anjel strážny, kde si bol?

Kde ste, strážni anjeli, keď feťáci po nociach kradnú puklice a olupujú starcov? Aj na pohľad normálny človek ťa kvôli pár korunám oklame, podvedie, zabije... A predtým ešte znásilní. A vôbec nemá strach, že bude roky cítiť tvoj mŕtvolný pach.

Kde ste, strážni anjeli? Prečo vaše úsilie nie je zdarné? Chápem, srdcia ľudí sú uzamknuté a vy sa do nich dobýjate márne.

Amália Bilačičová

15 r. , Veľká Mača